

Forhindring, eller om det bør paalægges ham at udrede Omkostningerne ved det spildte Møde. Paa lige Maade bliver der i de i § 31 omhandlede Tilfælde at bedømme, om det retteligen kan tilregnes den vedkommende Part, at han ikke betimeligt har havt de fornødne Oplysninger tilstede, og om det derfor bør paalægges ham at bære de derved forårsagede forøgede Omkostninger. Alle slige Forøgelser af de almindelige Omkostninger, som Noget særligen kan have at udrede, saasom ogsaa den i § 21 omhandlede, blive udenfor den almindelige Beregning af Omkostningerne, hvor der ellers handles om disses Udredelse eller Erstatning.

§ 44.

Frafaller Bonden efter tilendbragt Taxations- eller Dvertaxationsforretning, eller under samme, sin Begjering om Gaardens Dverdragelse til Selveiendom, hvad enten dette skeer udtrykkeligen eller derved, at han undlader at foretage, hvad der paaligger ham at iværksætte (§ 37), skal han ikke blot tilsvare alle de Omkostninger ved Forretningen, som endnu maatte være at udrede, men ogsaa være pligtig til at erstatte den anden Part og Pant haverne saavel de egentlige Omkostninger, de allerede maatte have udredet, som alle andre lovlige Udgifter, der ere forårsagede dem ved den fremsatte Begjering.

§ 45.

Naar Taxations- eller Dvertaxationscommissions- saaledes som det saavidt muligt bør skee, benytter sin Tilstedeværelse paa et Sted til at taxere flere Gaarde, skulle først de samlede fælles Omkostninger forholdsmæssigen fordeles med Hensyn til de enkelte Gaarde, og derefter særligen bestemmes, hvorledes Omkostningerne for hver Gaard efter de ovenangførte Regler blive at udrede.

§ 46.

Taxationscommissions- og Dvertaxationscommissions- har, saavidt see kan, ved sin Kjendelse at afgjøre, hvorledes de med Forretningen forbundne Omkostninger ifølge de i det Foregaaende forefrevne Regler blive at udrede, og Dvertaxationscommissions- er berettiget til

at berigtige den af Taxationscommissions- herom givne Bestemmelse. De Omkostninger, som de Paagjældende ifølge endelig Kjendelse have at udrede, kunne efter lovlig Dmgang inddrives hos dem ved Udpantning.

I de Tilfælde, hvor efter Forholdets Beskaffenhed ingen saadan Afgjorelse kan skee ved Taxationscommissions- saasom hvor et Erstatningsansvar reiser sig af en paafølgende Omstændighed (§ 44), maa Fordringen, i Mangel af mindelig Afgjorelse, gjøres gjældende ved sædvanlig Rettergang.

§ 47.

Naar en Forretning indankes til Høiesteret, vil denne Ret efter de almindelige Regler have at afgjøre, hvorvidt det kan paalægges nogen af Parterne at tilsvare Modparten de med Høiesterets- sagen forbundne Omkostninger, eller at udrede Salair til en befalet Sagsfører. I de Tilfælde imidlertid, hvor Forretningen af Høiesteret bliver kjendt uetterrettelig, ville alle de lovlige Omkostninger og Udgifter, som Citanten har havt saavel ved Høiesterets- sagen, og som ikke have været at erholde hos Modparten, som ved den annullerede Forretning, blive ham erstattede af Kongerigets særlige Finantskasse imod Regres til den eller dem, som i denne Anledning maatte kunne drages til Ansvar.

Cap. VII.

Om Oprettelse af kongelig garanterede Creditkasser til Understøttelse af Fæstegodsets Dvergang til Selveiendom og til Sikkring af Pant haverne's Ret m. v.

§ 48.

Der oprettes tvende Creditkasser, en for Sjælland, Fyen, Lolland og Falster med tilhørende Smaaver og en for Jylland.

Disse Creditkasser ere garanterede af Staten, der ogsaa afholder alle Administrations- omkostninger ved samme.